

ביה' אלְהֵיכֶם, וּכְתוֹב (שם יד) בנים
אתם לה'. בנים אתם ממש,
שפתותם (שםות ד') בני בָּרִי יִשְׂרָאֵל,
וכתוב (ישעה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ
אתפאר.

לא תשא את שם וגו'. רבינו שמעון
פתח, (מלכים-ב') ויאמר אליה אלישע מה עשה לך הגדי לי
אלישע מה עשה לך הגדי לך בית. אמר לה אלישע,
מה יש לך על מה שתשרה
כלום יש לך על מה ברוחך הוא?
ברוח הקדוש ברוך הוא?
שנינו, אסור לאדם לךך על
שלוח ריק, מה הטעם? משום
שהברכה שלמעלה לא שורה
במקום ריק.

ומশום כה ציריך אדם לסדר על
שלחנו לחם אחר או יותר לבך
עלינו. ואם לא יכול, ציריך
להשאיר מזון מזונו שאכל על
מה שיברך, ולא ימצא שמא בריךנית.

בין שאמרה אין לשפחח כל
בבית כי אם אסוד שמן - אמר,
ודאי הרי ברכה שלמה בנה,
שפתות (קהלת ז') טוב שם משמן
טוב. שם קדוש יוציא משמן
להתברך ולקדילך מנורות
קדושים. מהו השמן הזה? (כמו
שנאמר בראשית ב') ונחר יצא מעון להשאות
את הנהו רבבי יצחק אמר, כמו
שנאמר (תהלים קל) בשמן הטוב
על הראש וגו'. רבבי אלעזר אומר,
אלוי הרוי אפרנסמן זה.

אמר רבינו שמעון, טוב שם - כמה
טוב שם עליון של מנורות
עליזנות קדושים כשלן מאיות
משמן טוב, כמו שאמרו. ואסור
לאדם להזכיר את שם הקדושים
ברוך הוא בריקנית. שביל מי
שמוניך את שם הקדוש ברוך
הוא בריקנית, טוב לו שלא נברא.
רבבי אלעזר אמר, לא ציריך

ביה' אלְהֵיכֶם. וכתיב (דברים יד) בנים אתם ליה'.
בניים אתם ממש. דכתיב, (שםות ד') בני בָּרִי
ישראל. וכתיב (ישעה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ
אתפאר.

לא תשא את שם וגו'. (שםות כ') ר' שמעון פתח,
(מלכים ב') ויאמר אליה אלישע מה עשה
לך הגדי לך מה יש לך בית. אמר לך
אלישע, כלום איתך לך על מה דתשרי ברכתא
דקודשא בריך הוא, דתגינן אסור ליה לבר
נש, לברכתא על פטורא ריקנית. Mai טעם.
מושום דברכתא דלעילא, לא שרי באתר
ריקנית.

ובגינוי פה, בעי בר נש לסדר על פטוריה, חד
נהמא, או יתר, לברכתא עלוי. ואי לא
יביל, בעי לשירה מה הוא מזונא דאכל, על
מה דיברכך. ולא ישתחבך דיברכך בריקנית.
בין דאם לה, אין לשפחח כל בית כי אם
אסוד שמן. אמר ודאי הא ברכתא
שלימתא בהאי, דכתיב, (קהלת ז') טוב שם משמן
טוב. דשמא קדישא משמן נפקא, לאתברכתא,
לאדרקא בווצינן קדישין. Mai שמן דא. (כמה
דעת אמר בראשית ב') ונחר יצא מעון להשאות את הנהו ר' יצחק
אמר, כמה דאת אמר, (תהלים קל) בשמן הטוב
על הראש וגו'. ר' אלעזר אומר, אלין טורי
דאפרס מזונא דכייא.

אמר ר' שמעון, טוב שם, כמה טבא שמא
עלאה, דביציגין עלאין קדישין, פד
כלחו נהרין משמן טוב, כמה דאמינה. ואסיר
לייה לבר נש, לאדרקא שמייה דקודשא בריך
הוא בריקנית. דכל מאן דאדר שמא
דקודשא בריך הוא בריקנית, טב ליה דלא
אתפרי.

רבבי אלעזר אמר, לא אצטיריך למדבר שמא קדישא אלא בתר מלחה. (ד'